

Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Τριμηνιαία έκδοσις
ὁρθοδόξου μαρτυρίας

ΕΙΟΣ ΣΤ'

Φεβρουάριος 1984

'Αρ. Φύλλου 20

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΩΝ

Τὰ τελευταία γεγονότα τῶν Σπετσῶν ἀποτελοῦν πραγματικὸν πνευματικὸν σεισμὸν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ θὰ εἶναι ἀληθινὰ μακάριος ὁ ποῖος δὲν σταθεῖ μόνο στὸ διάθασμά τους, ἀλλὰ σπεύσει μὲ ζῆλον καὶ προθυμίαν νὰ ἐφαρμόσῃ στὸν ἑαυτοῦ τοῦ τὸ σωτήριο μήνυμά τους. Καὶ τὸ μήνυμα αὐτὸ λέει, ὅτι ἔφθασε πλέον ἡ ὥρα, ὅσοι θέλουν νὰ εἶναι πραγματικά Ὁρθόδοξοι, ν' ἀγωνισθοῦν πιά στὰ πράγματα καὶ ὄχι μὲ λόγια, γιὰ τὴν ἀπόκτηση αὐτῆς τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας ποὺ χαρίζει ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ὁμιλοῦμεν περὶ γνησίας Ὁρθοδοξίας, διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνος οἱ πιστοὶ ὁδηγοῦνται προοδευτικῶς «ἐκτὸς Ὁρθοδοξίας καὶ Ἐκκλησίας», χωρὶς δυστυχῶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνονται, διότι δὲν θέλωσαν νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν πρῶτοι, ὡς ὠφείλαν, οἱ ποιμένες τους, μὲ ἀποτέλεσμα σήμερα, ποιμένες καὶ ποιμαίνοντες νὰ παραδίδονται στὴν αἵρεση καὶ τὴν κακοδοξίαν χωρὶς ἀντίδραση.

Τὸ χρονικὸ τῶν Σπετσῶν τὸ ὁποῖον θὰ παραθέσωμεν κατωτέρω, ἀναφέρεται στὴν ἡρωικὴν ἀπόφασιν ἑνὸς ἀρχιμανδρίτου νὰ διακόψῃ πλέον τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν του μετὰ τοῦ ἐπισκόπου του, τοῦ Σεβ. Ὑδρας κ. Ἱεροθέου, ἀκριβῶς διότι ὁ ἐπίσκοπος αὐτὸς συνεχίζει νὰ κοινωνῇ μὲ τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἴκου μενισμοῦ, ἀδιαφορῶντας ἢ ἀγνοώντας ὅτι ἔτσι παραδίδει ἑαυτὸν καὶ τὸ ποίμνιόν του στὴν αἵρεση καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον.

Ὁ π. Χρυσόστομος (Σπύρου) πνευματικὸς τῆς νῆσου καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἡ ὁποία σημειωτέον τὸν ἀκολούθησε πιστῶς καὶ ἡρωικῶς στὴν νέα του πορεία, ἔγινε, χωρὶς ἴσως νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται πλήρως, ἡ πνευματικὴ σειρήνα ποὺ ἐσήμανε δυστυχῶς τὸ ἀρχαγγελικόν: «στῶμεν καλῶς» δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας πιστοὺς.

Συντάκτης τοῦ «Ἀγιορείτου» ποὺ παρηκολούθησε ἀπὸ κοντὰ τὰ γεγονότα καὶ ἔζησε συγκλονιστικὲς στιγμὲς στὸ ὠραῖο αὐτὸ νησί τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ, μεταφέρει χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, μετὰ πάσης πιστότητος τὰ διαδραματιζόμενα.

* * *

Ὁ π. Χρυσόστομος, ἀνὴρ εὐλαβέστατος καὶ θεο-

λόγος δόκιμος, μὲ πλουσίαν δρᾶσιν ἀπὸ τὸν κοσμικὸν του εἰσέτι θίον, ὡς Καθηγητὴς καὶ Κατηχητὴς εἰς Σπέτσας καὶ Πειραιᾶ, ἀπὸ τὸ 1966 ἤρχισε νὰ ἀνησυχῇ σοβαρῶς διὰ τὴν κηρυττομένην ὑπὸ τοῦ Φαναρίου αἵρεσιν. Γι' αὐτὸ προσπάθησε, ὅταν ἦτο ἀκόμη μοναχός, μαζὶ μὲ τὸν Γέροντά του, τὸν π. Φιλόθεον Ζερβάκον, νὰ δημιουργήσουν μίαν κίνησιν εἰς τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ παλαίου ἑορτολογίου, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Ἐνα περίπου χρόνον συνεργάσθηκε μὲ τοὺς Παλαιοημερολογίτας, καὶ θὰ παρέμενε μονίμως πλησίον των, ἐὰν δὲν ἄκουγε τὰς παρακλήσεις τῶν δισφόρων γνωστῶν του, ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ σύνθημα: «ὅλοι μαζί, ὅχι ἕνας - ἕνας», «δὲν ἦλθε ἀκόμη ἡ ὥρα» κατάρθρωσαν νὰ σταματήσουν τὴν ἔφεσιν πρὸς μίαν ὁμολογιακὴν πορείαν, Γέροντος καὶ ὑποτακτικοῦ. Ἡ εὐαίσθητος καρδιά του καὶ τὸ ταπεινὸν φρόνημα ποὺ τὸν διακρίνει, διὰ νὰ μὴ πικρᾶν τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς του, τὸν ἀνάγκασαν νὰ ὑποχωρήσῃ, μὲ τὴν ἐλπίδα μιᾶς ἀπὸ κοινὸν ἀντιδράσεως. Δυστυχῶς ὅμως διεψεύσθη οἰκτρῶς!

Τὰ χρόνια περνοῦσαν ἡ αἵρεσις γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐκηρύττετο συνεχῶς καὶ θρασυτέρα καὶ οὐδεὶς συνεκινεῖτο. Ἐβλεπε, ὅτι τελικῶς ὑπῆρχε φόβος νὰ φύγῃ τοῦ κόσμου τούτου μὲ τὸ συνεχὲς μαρτύριον τῆς συνειδήσεώς του συντροφιά, χωρὶς καμμίαν πληροφορίαν ὅτι ἔπραξε τὸ καθῆκον του ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἱερωσύνης του. Ἐπανειλημμένως εἶχε ζητήσει μετὰ τοῦ ἐπισκόπου του περὶ τοῦ τί δέον γενέσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνος, ἀπορροφημένος ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα προβλήματα τῆς ἐπαρχίας του, μόνο εἰς αὐτὸ, τὸ ἕνα καὶ μοναδικόν, δὲν ἐδίδε προσοχήν, συνεχῶς ἐπικαλούμενος τὰ ἤδη ἀπὸ 15ετίας ἀδόκιμα γνωστά τροπάρια: «Ὅλοι μαζί, Γέροντά μου, κάνε ὑπομονή». Ὡσπου «ἦλθε ὁ κόμπος στὸ χτένι»!

Ἡ κατὰ Θεὸν ἀπαρχὴ τοῦ ἀγῶνος

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1983 ὁ π. Χρυσόστομος τὸ πέραςε προσευχόμενος καὶ συντάσσων τὸ κείμενον τῆς «ἀποταχισέως» του. Ὁ κύβος εἶχε πλέον ριφθῇ! Εἰς

τὸ κείμενον αὐτὸ τῶν 32 σελίδων ἀνέλυε μὲ κάθε λεπτομέρεια τίς φοθερὲς πτώσεις τῶν ὀρθοδόξων οἴκου. μενιστῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Φαναρίου, καὶ κατέληγε εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διακοπῆς πλέον πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ καὶ γενικώτερον τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ πατερικὸν λόγιον: «Οὐ συγχωρεῖ συγκατάθασιν εἰς τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως» ἐπανελάμβανε μυστικῶς ἡ καρδιά του καὶ ἐψιθύριζον τὰ χεῖλη...

Μόλις ἔλαθε ὁ κ. Ἱεροθέος τὴν «ἀποτείχισιν» τοῦ Γέροντος, προσπάθησε πάσῃ θυσίᾳ νὰ τὸν πείσῃ νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασίν του. «Ὅταν ἀντελήφθῃ ὅτι αὐτὸ ἦτο ἀδύνατον, πρότεινε νὰ συγκαλέσουν καὶ ἄλλους ἐπισκόπους καὶ κληρικούς γιὰ νὰ συζητήσουν τὸ θέμα, καὶ ὅ,τι ἀποφασίσουν οἱ περισσότεροι ν' ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ Γέροντας. Αὐτὸ ὅμως τὸ ἀπέρριψε ὁ π. Χρυσόστομος, διότι ἀντελήφθῃ ὅτι ἡ συζήτησις ἐκ τῶν πρὸ τέρων εἶχε ἀντικανονικὰ κριτήρια ἀληθείας, ἀφοῦ ὡς προϋποθέσεις ἐτέθη ὅχι ἡ ὑπακοὴ εἰς τὰ Πατρικὰ παραγγέλματα, ἀλλ' ἡ γνώμη τῶν περισσοτέρων, ἀσχέτως ἂν αὐτὴ ἡ γνώμη θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας! Ἐν συνεχείᾳ ἐπρότεινε εἰς τὸν Γέροντα νὰ λειτουργῇ μὲ τὸ παλαιὸν μία φορά τὸν μῆνα, εἰς ἕνα μὴ κεντρικὸν ναόν, μνημονεύων καὶ τότε τοῦ ὀνόματός του, τὰς δὲ λοιπὰς λειτουργίας νὰ τὰς ἐτέλει μὲ τὸ νέον. Αὐτὸ ὅμως θὰ ἀπετέλει θ ἔ α τ ρ ο ν σ κέ τ ο ! Πρὸς τί τότε ἡ ἀποτείχισις; Μνημόσυνον καὶ ἀποτείχισις εἶναι δύο πράγματα ἐντελῶς ἀντίθετα.

Εὐρεθεὶς ὁ Σεβ. πρὸ τῆς σταθερότητος τοῦ Γέροντος τοῦ ἀπέστειλε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1546 τῆς 11.1.1984 ἔγγραφον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸν ἐκατηγόρει ὅτι «ἠκολούθησε τὸ σκοτεινὸν θέλημα τοῦ ἀντικειμένου» (ἦτοι τοῦ Διαβόλου), ἀποκαλύπτων οὕτω τὸ ἀληθὲς πιστεύω του περὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἱερέως του. Ἐπειδὴ ἠθέλησε ὁ π. Χρυσόστομος ν' ἀκολουθήσῃ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπεκαλεῖτο «σχίστης» καὶ «ἀντάρτης» ὑπὸ τοῦ κ. Ἱεροθέου, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἐτόλμησε ο ὕ τ ε μ ἔ μ ί α ν λ ἔ ξ ι ν νὰ ἐλέγξῃ δημοσίᾳ τοὺς οἰκουμενιστὰς ταγούς τῆς Ὀρθοδοξίας, οἱ ὁποῖοι πράγματι ἀκολουθοῦν τὸ θέλημα τοῦ Διαβόλου, τοῦ ἀρχηγοῦ πάσης αἵρέσεως καὶ κακοδοξίας.

«Ὅ,τι ἔγραψε ὁ Σεβ. πρὸς τὸν Γέροντα, τὰ αὐτὰ περίπου ἔγραψε καὶ πρὸς τὴν Καθηγουμένην τῆς Μονῆς, κατηγορῶν αὐτὴν ὅτι ἠκολούθησε «τὸ ἴδιον θέλημα, τὸ Διαβολικὸν θέλημα τοῦ πραξικοπήματος - σχίσματος». Εἰς ἀμφοτέρα τὰ ἔγγραφα ἐκατηγόρει Μονὴν καὶ Γέροντα ὅτι δὲν τοὺς καλύπτει οὐδεὶς ἰ. Κανὼν διὰ τὴν πρᾶξιν των αὐτῇ, διότι ὁ ἴδιος δὲν κηρύσσει αἵρεσιν, καὶ τοὺς ἐκάλει ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν μετανοήσουν, ἄλλως θὰ ἐκινεῖτο: «ἡ μόνιμος διαδικασία διὰ τὰ περαιτέρω».

Αἱ ἀπαντήσεις Γέροντος καὶ Καθηγουμένης

Εἰς τὰ ἀνωτέρω κείμενα τοῦ Σεβ. ἀπήντησαν με-

τὰ πατερικῆς παρρησίας ὁ π. Χρυσόστομος καὶ ἡ Γερρόντισσα Ἑλισάβετ. Μὲ σαφήνεια καὶ θραχυλογία τοῦ ἀπέδειξαν, ὅτι κοινωνῶν οὕτως μετὰ τῶν Οἰκουμενιστῶν, ἔχει τὸ αὐτὸ κ ρ ί μ α μὲ αὐτοὺς, διότι ἡ Ἱερὰ Παράδοσις τῆς Ὀρθοδοξίας καταδικάζει ἀμφοτέρους, αἱρετικὸν δηλαδὴ καὶ τὸν κοινωνοῦντα μαζί του. «Ἐχθροὺς γὰρ Θεοῦ ὁ Χρυσόστομος, οὐ μόνον τοὺς αἱρετικούς, ἀ λ λ ἄ κ α ἰ τ ο ὺ ς τ ο ῖ ς τ ο ι ο ὕ τ ο ι ς κ ο ι ν ω ν ο ὦ ν τ α ς μ ε γ ἄ λ η καὶ πολλῇ τῇ φωνῇ ἀπεφῆνατο». (Ρ. Γ. 99, 1049Α). «Φυλάξατε ἐτι ἑαυτὰς τῆς ψυχοφθόρου αἱρέσεως, ἥ ς ἡ κ ο ι ν ω ν ί α ἀ λ λ ο τ ρ ί ω σ ι ς Χ ρ ι σ τ ο ὡ » (Αὐτ. 1275C). «Οἱ μὲν τέλεον περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν» οἱ δέ, εἰ καὶ τοῖς λογισμοῖς οὐ κατεποντίσθησαν, ὅ μ ω ς τ ῇ κ ο ι ν ω ν ί α τ ῆ ς α ἰ ρ ἔ σ ε ω ς σ υ ν ὀ λ λ υ ν τ α ἰ ». (Αὐτ. 1164 Α). Τυχάνουν λίαν συγκινητικὰ τὰ γραφέντα ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, σχετικῶς πρὸς τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ κ. Ἱεροθέου.

«Ἀναφορικῶς δὲ μὲ τὴν παρατήρησίν Σας, ὅτι οὐδεὶς κανὼν μᾶς καλύπτει διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου Σας, ἐρωτῶμεν: Ὑ μ ᾶ ς π ο ῖ ο ς κ α λ ὕ π τ ε ι Κ α ν ὼ ν διὰ τὴν ἄ χ ρ ι τ ο ὡ δ ε κ ο ι ν ω ν ί α ν Σ α ς μ ε τ ᾶ τ ὶ ν ο ἰ κ ο υ μ ε ν ι σ τ ὶ ν ; Ὅ χ ι μ ὶ ν ο ν ο ὐ δ ε ἴ ς , ἀ λ λ ᾶ καὶ σύνολος ἡ Ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας Παράδοσις Σᾶς καταδικάζει, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡμᾶς προτρέπει εἰς τὴν διακοπὴν τῆς μεθ' Ὑμῶν κοινωνίας!

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ὅτος ὁ ΙΕ' Κανὼν τῆς ΑΒ, ὃν ἐπικαλεῖσθε, καὶ αὐτὸς ὁρθῶς ἐρμηνεύμενος καὶ ἐν συσχετισμῷ πρὸς ἅπασαν τὴν τῆς Ἐκκλησίας διδασχὴν, ἐμφανίζει Ὑμᾶς μὲν αἰτίους σχίσματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡμᾶς δὲ τιμᾶ μὲ τὴν πρέπουσαν τοῖς γνησίοις ὀρθοδόξοις τιμῇ.»

Ὁ δὲ Γέροντας εἰς 9σέλιδον ἀπολογίαν του, γράφει μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς διὰ τὸ ἐπίμαχον θέμα:

«Μία ἄνευ τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων ἐρμηνεία τοῦ ΙΕ' τῆς ΑΒ' ἢ τοῦ 31ου Ἀπ. Κανόνος θὰ ἐσήμαινε, ὅτι καὶ μετὰ τοῦ μεγαλυτέρου αἰρεσιάρχου ἐὰν ἐκοινωνεῖτε (ὁπερ, φεῦ, καὶ γίνεται) θὰ ἔπρεπε νὰ Σᾶς δεχώμεθα εἰς κοινωνίαν, ἐπειδὴ προφορικῶς δὲν ὑπερασπίσατε τὴν αἵρεσιν! Ἐάν, ὁ μὴ γένοιτο, ἠλθήετο τὸ τοιοῦτο, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θὰ εἶχε διαλυθῇ ἀπὸ τὰ πρῶτα αὐτῆς θήματα. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ ΙΕ' τῆς ΑΒ' ἐγράφη τὸν Θ' αἰῶνα. Ἐρωτῶμεν: Πῶς ἐκυβερνᾶτο μέχρι τότε ἡ Ἐκκλησία; Ὅχι διὰ τῶν παραγγελμάτων τῆς Ἀγ. Γραφῆς καὶ τῶν Ἀγ. Πατέρων, βάσει τῶν ὁποίων ὁ κοινωνῶν τῇ αἱρέσει σ υ ν ε κ α τ ε δ ι κ ᾶ ζ ε τ ο μετὰ τοῦ αἱρετικοῦ;

Διὰ τοῦτο ἐθλίβην μεγάλως ὅταν εἶδον, ὅτι ὅχι μόνον δὲν ἐπικροτήσατε τὴν πορείαν μου —καίτοι προφορικῶς τὴν εἶχατε χαρακτηρίσει: «ὡς οὐχὶ ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀλλ' ὑπὸ Θεοῦ», «σωτήριον καὶ ἀναγκαῖα ὅπως τεθῇ οὐχὶ ὑπὸ τὸ μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα ὠφεληθῇ σύμπασα ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία»—, ἀλλ' ἀντιθέτως τὴν ἐχαρακτήρισατε ὡς ὑφήγησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν σχισμάτων, ἦτοι τοῦ Διαβόλου!

Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω ἀντιφατικῆς στάσεώς Σας τίθεται ἀμειλικτον τὸ ἐρώτημα: Εἶναι δυνατὸν ὁ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς λυχνίας καὶ ἀκολουθῶν τὴν τῶν Πατέρων διδασκαλίαν, νὰ γίνῃ «παίγνιον θλιβερόν εἰς χεῖρας τοῦ ἄρχοντος τοῦ διχασμοῦ καὶ τῶν σχισμάτων», ὡς γράφετε; Ἡμεῖς καὶ μόνον ποῦ τὸ σκεπτόμεθα φρίττομεν καὶ ἀποροῦμεν «πῶς ἡ λεπτή καὶ εὐαίσθητος συνείδησίς σας» ἐτόλμησε νὰ ἀσπασθῇ ἕνα τοιοῦτον συλλογισμόν. Δυστυχῶς ὁμῶς παρομοίως ἐξεφράσθητε ἐν τῷ ἐγγράφῳ Σας καὶ διὰ πάντας τοὺς ὀρθοδόξους πιστοὺς τοῦ παλαιοῦ Ἡμερολογίου, οἵτινες παρὰ τὰς προσωπικὰς τῶν διαφορὰς ἴστανται πάντως μακρὰν τῆς αἰρέσεως, τὴν κοινωνίαν τῆς ὁποίας ἐν τῇ πράξει οὐδόλως ἀρνοῦνται οἱ ποικίλοι κατήγοροί των».

Νέαι ἐπιθέσεις τοῦ Ἐπισκόπου

Ἐπειδὴ πλῆθος πολὺ πιστῶν ὑπέγραψε κείμενον συμπαραστάσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Γέροντος, ὁ κ. Ἱερόθεος ἐκυκλοφόρησε πολυγραφημένον 4σέλιδον, ὅπου μὲ διάφορα ὑπονοούμενα, παρερμηνεῖαν τῶν Ἱ. Κανόνων, ἀπειλὰς κλπ., ἐφοθέριζε τὸν λαὸν τῶν Σπετσῶν, γράφων: «Προσέξατε καλὰ, διότι συμμετέχετε στὸ φοβερὸ κρίμα τοῦ σχίσματος καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς Ἱ. Κανόνες θὰ εἰσθε ὑπὸ τὸ θάρος τοῦ ἀφορισμοῦ τῶν σχισματικῶν». Ἦτο ἡ πρώτη φορά στὴν ἀρχιερατικὴ του διακονία ὅπου ἀπειλῆσε μὲ ἀφορισμοῦς, ὅχι κανέναν μασῶνα ἢ διαφθορέα τῆς νεολαίας, ἀλλὰ πιστοὺς ποὺ ἐξεδήλωσαν τὴν γνησίαν τους ἀγάπην σ' ἕνα ἀληθινὸ καὶ ὅχι μισθωτὸ ποιμένα. Ἐν συνεχείᾳ ἀντέδρασε ὡς ἑξῆς:

Α') Ὁμίλησε τῇ βοηθεῖα μεγαφώνων εἰς παραλιακὸν Ναὸν τῆς νήσου, κατηγορῶν ὡς «σχίστην» καὶ «ἀντάρτην» τὸν Γέροντα.

Β) Τὴν 1 Φεβρ. (ν. ἡμ.) ἀνῆλθε μετὰ 8 ἱερέων του εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν διὰ νὰ λειτουργήσῃ. Ὅλοι αἱ ἀδελφαὶ μετὰ τῆς Καθηγουμένης εἶχον κλεισθῇ στὰ κελλία τους. Μία μόνον ἀδελφὴ ἦτο παρούσα διὰ νὰ παρακολουθῇ τὰ γενόμενα καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς φίλων τῆς Μονῆς. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ἐπειδὴ δὲν ἤμπορεσε νὰ φέρῃ ἐνώπιόν του τὴν Καθηγουμένην, ἄρχισε νὰ κτυπᾷ μανιωδῶς τὴν πόρτα τοῦ Κελλίου της. Εἰς μάτην! Ἡ ἀπάντησις ἦτο σαφής· μόνον δι' ἀλληλογραφίας τοῦ λοιποῦ θὰ ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν Μονήν! Ἀπεχώρησε πλήρης ὀργῆς, ἐνῶ διερχόμενος τὴν πύλην εἶπε: «Θὰ τὸ κάνω θρύψαλα», ἐνωῶν τὸ Μοναστήρι.

Γ) Ἀμέσως ἔδωσε ἐντολὴν νὰ ἀρχίσουν αἱ ἀνακρίσεις τῶν Μοναζουσῶν καὶ τοῦ Γέροντος, ἀπὸ ἀνακριτὴν ποὺ εἶχε φέρεי ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸν πρωτ. Εὐάγγελον Μαντζουνέαν. Οὔτε ὁ Γέροντας, οὔτε αἱ ἀδελφαὶ ἐδέχθησαν νὰ ἀνακριθοῦν καὶ ἡ ἀστυνομία ἐθυροκόλλησε τὰς προσκλήσεις στὴν πύλη τῆς Μονῆς. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἀνακριτὴς ἠνάγκαζε πιστοὺς ποὺ ἐκάλεσε πρὸς ἀνάκρισιν νὰ «παλαμίζουν» τὸ Εὐαγγέλιον ὀρκιζόμενοι ἐπ' αὐτοῦ,

ἐν γνώσει ἀσφαλῶς τοῦ κ. Ἱεροθέου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ διπλανὸ δωμάτιο ἤκουε τὰς ἀντιδράσεις τῶν πιστῶν ποὺ ἠρνοῦντο νὰ ὀρκισθοῦν! Εἰς τοιοῦτον σημείον πτώσεως ὠδήγησε τὸν Σεβ. ἡ κρυφὴ του ὑπερηφάνεια...

Δ) Τὴν 3ην Φεβρουαρίου, ὅπου ἡ νῆσος ἐπανηγύριζε τοὺς πολιούχους αὐτῆς, τοὺς τρεῖς Σπετσιῶτες Νεομάρτυρες, εἰς τοὺς ναοὺς ἀνεγνώσθη εἰδικὴ Ἐγκύκλιος εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Πᾶλ. Ἡμερολόγιον ἐχαρακτηρίζοντο ὡς θύματα τοῦ Σατανᾶ. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ Σεβ. καὶ τοῦ μισοῦ σχεδὸν ἱερατείου τῆς ἐπαρχίας του, ὠμίλησε ὁ ἱεροκήρυξ τῆς Μητροπόλεως Νικαίας π. Δανιὴλ Ἀεράκης μὲ θέμα: «Ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας». Τὰ προηγηθέντα κηρύγματα εἰς τὰς Ἐκκλησίας τοῦ ἀδελφοῦ του π. Νικοδήμου Ἀεράκη ἐναντίον τοῦ Γέροντος δὲν εἶχαν φέρεи τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα καὶ ἐζητήθησαν ἐνισχύσεις!

Ἐπὶ μίαν ὥραν ὁ ὁμιλητὴς διέστρεψε θαναύσως κείμενα τοῦ Γέροντος, Ἱ. Κανόνες, τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, προκειμένου νὰ φανῇ ἀρεστὸς στὸν ἄγιον Ὑδρας, «τὴν ζῶσαν ὁσιότητα», ὡς τὸν ἀπεκάλεσεν... Εἰς τὴν ὁμιλίαν ἐκείνην πρώην ἐχθροὶ τοῦ Σεβ. ἔγιναν σύμμαχοί του καὶ ἠνωμένοι μεταξύ των ἀνέστησαν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν σκηνὰς τοῦ Κυριακοῦ πάθους, ὅταν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι παρέσερναν τὸν λαὸν νὰ ζητήσῃ τὸν θάνατον τοῦ ἀθώου...

Καὶ ὅλα αὐτά, διότι ὁ λαὸς τῶν Σπετσῶν μὲ εἰδικὰς ἐπιτροπὰς ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶχε ἐπισκεφθῇ προηγουμένως τὸν ἐπίσκοπον διαμαρτυρόμενος διὰ τὸν διωγμὸν τοῦ Γέροντος. Ἐνώπιον τοῦ κ. Ἱεροθέου ἀπλοὶ πιστοὶ ἐθεολόγησαν περὶ τῆς αἰρετικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 καὶ τοῦ προερχομένου μολυσμοῦ ἐκ τῆς μετὰ τῶν αἰρετικῶν κοινωνίας, πράγμα τὸ ὁποῖον ἐπόνεσε πολὺ τὸν Σεβ. Διέγνωσε σαφῶς ὅτι τὸ ποίμνιόν του ἦτο λογικὸν καὶ εὐφυές, καὶ ἀπὸ τὰ σχετικὰ ἐσπερινὰ κηρύγματα ποὺ ἐπὶ τριετίαν ἤκουσε ἀπὸ τὸν Γέροντα, ἦτο εἰς θέσιν νὰ γνωρίξῃ καὶ νὰ κρίνῃ πρόσωπα καὶ πράγματα. Μόνον ἡ δημαγωγία θὰ ἠδύνατο νὰ διασώσῃ τὸ χαμένο γόητρο τοῦ ἀγίου Ὑδρας...

Ὁ π. Χρυσόστομος διακόπτει τὴν σιωπὴν του

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ὁμιλίαν καὶ κατόπιν ἐπιμόνου παρακλήσεως τῶν πιστῶν, ὁ Γέροντας ἀπεφάσισε νὰ λύσῃ τὴν σιωπὴν του, διότι εἶχε νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ ὁλόκληρον τετράμηνον. Ἐτοῖς τὴν Κυριακὴν 5 Φεβ. τὸ ἀπόγευμα, στὸ Καθολικὸν τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ἔγινε μιὰ ἀληθινὴ μυσταγωγία. Μετὰ ἀπὸ σύντομον προσευχὴν καὶ προσοαλίαν τοῦ π. Χρυσόστομου, Ἀγιορείτης Μοναχὸς ἀνῆρσε μίαν πρὸς μίαν ἀπάσας τὰς θέσεις τῆς ὁμιλίας τοῦ π. Δανιὴλ. Ἦτο ὅλως τε τόσο εὐκόλον. Τὸ ψεῦδος μοιάζει μὲ τὴν ζάχαρι ποὺ συναντᾷ νερό· διαλύεται αὐτοστιγμῆς χωρὶς καμμιά ἀντίστασιν... Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Γέροντας. Μὲ εὐγλωττίαν καὶ ἀνεσιν διεζωγρά-

φησε τὴν ἄλωσην τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῶν Οἰκουμενιστῶν, τονίσας ἰδιαιτέρως τὴν τρομερὰν εὐθύνην τῶν ὀρθοδόξων ποιμένων ποὺ συνεχίζουν νὰ κοινωνοῦν μαζί τους. Κατέληξε δὲ μὲ ἕνα Χρυσόστομικὸν εἰς γλαφυρότητα καὶ κατάνυξιν ἔλεγχον τῆς στάσεως τοῦ Σεβ. Ὑδρας κ. Ἱεροθέου, ἐνῶ τὸ ἀκροατήριον μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἐπείθετο πλέον ἀβιάστως διὰ τὸ ὀρθὸν καὶ ὀρθόδοξον τῆς πορείας τοῦ πνευματικοῦ του πατρός.

Εὐθὺς μὲ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ἐπεδόθη εἰς τὴν Ἱγουμενὴν νέα ἔγγραφος ἀπόφασις τοῦ Ἐπισκόπου, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε τὴν ἐπομένην πρωΐαν νὰ δεχθοῦν ἐπιτροπὴν ἱερέων πρὸς καταγραφὴν τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς, τὴν ὁποίαν αἱ ἀδελφαὶ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψουν ἐντὸς τριημέρου!! Ἀμέσως ἐκλείσθησαν αἱ πύλαι τῆς Μονῆς καὶ ἀνηρτήθη πανῶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀπηγορεύετο ἡ εἰσοδος εἰς πάντα κληρικὸν τοῦ Ἐπισκόπου ἢ ἀντιπρόσωπόν του. Τὴν Τρίτην τὸ πρωὶ ἀνῆλθον μερικολοι εἰς τὸ Μοναστήρι, ἀλλ' ἀνεχώρησαν ἀπρακτοί. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐφθασαν πέντε Μοναχαί, ἀπὸ ἄλλας Μονὰς τῆς ἐπαρχίας, προκειμένου νὰ καταλάβουν τὴν Μονήν! Ἀμα τῇ ἐμφάνει τοῦ ταξὶ ποὺ τὶς μετέφερε ἤρχισαν νὰ κτυποῦν πένθιμα οἱ καμπάνες τῆς Μονῆς, ἐνῶ ὁ λαὸς ποὺ εὐρίσκετο πλησίον καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἔσπευσε νὰ ἀπομακρύνῃ τὶς ξένες μοναχές, αἱ ὁποῖαι οὐτε ἐτόλμησαν νὰ ἐξέλθουν τοῦ ταξί. Φαντάζεται ὁ ἀναγνώστης τὴν εὐθύνην τοῦ Σεβ. ἐὰν ἐσημειοῦντο χειροδικίαι...

Τὴν Πέμπτην 9 Φεβρ. ἀνῆλθον καὶ πάλιν 6 ἱερεῖς μετὰ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ ἐπισκόπου, πρὸς καταγραφὴν κινήτων καὶ ἀκινήτων. Ἐκ τοῦ μικροῦ παραθύρου τῆς Πύλης ἔλαβον τὶς πρέπουσες ἀπαντήσεις ἀπὸ τὰς Μοναχὰς καὶ ἀπῆλθον καὶ πάλιν ἀπρακτοί.

Τὴν δὲ πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς τῆς 17ης Φεβρ. ὁ Σεβ. ἐν πλήρει ἀρχιερατικῇ ἐνδυμασίᾳ καὶ μὲ συνοδίαν κληρικῶν καὶ διακοσίων περίπου λαϊκῶν, ἤρχισαν νὰ ἀνέρχονται τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ Μοναστήρι, ψάλλοντες τὴν παράκλησιν. Διὰ ποῖον σκοπὸν; Θὰ φανῇ κατωτέρω. Φθάσαντες ἔξωθι τῆς Πύλης, ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἠνοίχθη, ὁ μὲν Σεβ. καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκάλουν διὰ μικροφώνου τὰς μοναχὰς ἀναξίας καὶ σχισματικάς, ὁ δὲ λαὸς ἐπανελάμβανε τὰ συνθήματα προσθέτοντας ὑβριστικά καὶ ἀνὴθικὰ ἐπίθετα. Οἱ καμπάνες τῆς Μονῆς κτυποῦσαν πένθιμα!..

Ἀφοῦ ἐχώρτασαν... ὤθρεων, ἀρχιερεὺς καὶ ὅπα

δοὶ του, ἔψαλλον καὶ Τρισάγιον καὶ κατόπιν ἄρχισαν νὰ κατέρχωνται πρὸς τὴν παραλίαν, ἀφοῦ σταματοῦσαν προηγουμένως μπροστὰ στὰ ὀπίτια τῶν ὁπαδῶν τοῦ Γέροντος ὑβρίζοντες τοὺς ἐνοίκους καπηλικῶτα, τὸν δὲ π. Χρυσόστομον ἀποκαλοῦντες, «σχίστην», «ἀντάρτην» καὶ «ἀκέφαλον». Καὶ ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου! Φαντάζεται ὁ ἀναγνώστης τί θὰ ἐγίνετο, καὶ ὅποια δι' αὐτὸ ἡ εὐθύνη τοῦ κ. Ἱεροθέου, ἐὰν οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Γέροντος συνεπλέκοντο μὲ τοὺς ὁπαδοὺς του... Αὐτὸς εἶναι «ὁ ζωντανὸς δισκος» τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη, ποὺ «οὔτε μύϊγα δὲν πειράζει», μόνον ποὺ κατὰ τὰ ἐν ἁ σ κ ο υ λ ι κ ι ἄ σ η τ ὸ σ τ ὶ μ α τῆς Καθηγουμένης, ἐπειδὴ ὁμολόγει ἐν παρρησίᾳ μπροστὰ τοῦ τὴν Ὁρθοδοξίᾳ. Ἀλλ' ἔπρεπε πλέον ἡ λεοντὴ του. Δὲν διαφέρει καθόλου τῶν ποικίλων διωκτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν Φαρισαίων πάσης ἐποχῆς, οἱ ὅποιοι οὔτε αὐτοὶ τηροῦν τὸν νόμον τῆς Ἐκκλησίας οὔτε ἄλλους ἀφήνουν νὰ τὸν ἐφαρμόσουν. Διὰ τοῦ χωροφύλακος καὶ τῆς θίας προσπαθῇ νὰ ἐπιβληθῇ στὶς ἀγνές ψυχὰς ποὺ ζητοῦν τὸ καθάριο νερὸ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀγνοῶν ὁ δυστυχὴς διὰ παρῆλθεν ὁ καιρὸς ποὺ ἤξευρε... Θὰ πῶ καὶ ἕναν μεγάλο λόγο τοῦ Εὐαγγελίου: Πόρνοι καὶ ἄσωτοι διὰ τῆς μετανοίας εἶναι δυνατόν νὰ ἴδουν τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πρεσβύτεροι ὅμως υἱοὶ τῆς παραβολῆς, τύπου Ἱεροθέου Ὑδρας, μόνον ὁ Θεὸς οἶδεν...

* * *

Τὰ γεγονότα τῶν Σπετσῶν ἀποτελοῦν μία ἀκόμη πρόσκλησιν καὶ εὐνοία Θεοῦ δι' ὅλας τὰς καλοπροαίρετους συνειδήσεις ποὺ διψοῦν γιὰ σωστικὴ ἀλήθεια. Τὸ παράδειγμα τοῦ π. Χρυσόστομου, τῶν Μοναζουσῶν καὶ τῶν πιστῶν ποὺ τοὺς ἠκολούθησαν καλοῦνται νὰ μιμηθοῦν ὅλοι οἱ κληρικοί, μονάζοντες καὶ λαϊκοὶ ποὺ πονοῦν τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀρκετὰ πλέον ἐκράτησε τό... θέατρο τῆς ἀνοχῆς καὶ οἰκονομίας. Ὁ ἐχθρὸς ἔχει στήσῃ τὴν σημαία του στὸ κάστρο μας καὶ οἱ μισθωτοὶ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ πάσης ἀδιαφορίας πιπιλίζουν συνεχῶς τὰ ἀντιπαραδοσιακά τους συνθήματα, ὅπως τό: «δὲν ἦλθε ἀκόμη ἡ ὥρα», «ὅλοι μαζί», «ἐντὸς Ἐκκλησίας», ἐνῶ συνεχῶς ἐξέρχονται αὐτῆς, μὲ τὴν κοινωνίαν τῆς αἰρέσεως ποὺ συνεχίζουν!

Τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα ποὺ ἤχησε πρὸ δεκαπενταετίας περίπου ἡ Ἱ. Μονὴ Ἐσφιγμένου ἐπανέλαβον σήμερον αἱ Σπέτσαι. Μακάριοι ὄντως οἱ ἔχοντες ὦτα τοῦ ἀκοῦσαι καὶ καρδίαν καθαρὰν τοῦ ἀκολουθῆσαι ἐπὶ τὰ ἴχνη των.

Θ. Μ.

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Καλλίνικος — Καψάλα — 63086 Καρυσά, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Συνδρομή: προαιρετική.

Τυπογραφεῖο: Θ. Θεοδωρόπουλος - Ἀν. Νάγιας ο.ε. Κορίνθης 7 — Ἀθήνα - Τ.Τ. 105 53 — Τηλ. 32.16.295